

Čj. UOOU-08168/13-3

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, vydává dne 14. října 2013 v souladu s § 150 odst. 1 správního řádu tento příkaz:

Je prokázáno, že účastník řízení: Společenství vlastníků jednotek KD 325, 326, se sídlem Pod Hájem 325, 267 01 Králův Dvůr, IČO: 26469316, v souvislosti s provozem kamerového systému se záznamem v bytových domech na adrese Pod Hájem 325 a Pod Hájem 326, 267 01 Králův Dvůr, tvořeného 2 kamerami (v každém vchodě po jedné kameře), jako správce osobních údajů obyvatel domu podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., tím, že minimálně od 22. dubna 2011 do 26. srpna 2013 shromažďoval prostřednictvím kamerového systému se záznamem osobní údaje obyvatel bytových domů, aniž by k tomuto zpracování osobních údajů měl souhlas všech obyvatel bytových domů,

porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektů údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě výjimek podle § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektů údajů mimo případy uvedené v zákoně,

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 12.000 Kč
(slovy dvanáct tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání tohoto příkazu je kontrolní protokol čj. UOOU-03513/13-19 ze dne 28. srpna 2013 a spisový materiál shromážděný v průběhu kontroly provedené u účastníka řízení inspektorkou Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) Mgr. et Mgr. Boženou Čajkovou ve dnech 27. června 2013 až 26. srpna 2013.

Účastník řízení je pro zpracování osobních údajů kamerovým systémem od 22. dubna 2011 registrován u Úřadu pod registračním číslem 00039468, přičemž v registraci je uvedeno, že osobní údaje budou zpracovávány se souhlasem subjektu údajů a účelem jejich zpracování je ochrana majetku a ochrana před vandalismem.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení minimálně od 22. dubna 2011 do 26. srpna 2013 shromažďoval prostřednictvím kamerového systému se záznamem osobní údaje obyvatel bytových domů, aniž by k tomuto zpracování osobních údajů měl souhlas všech obyvatel bytových domů.

Ze záběrů z kamerového systému účastníka řízení, které jsou formou videa uloženy na disku CD, který je součástí spisového materiálu, vyplývá, že obě kamery sledují téměř shodný prostor v každém z bytových domů, tj. hlavní vchod spolu se záběrem na vstup do výtahu a začátek schodiště.

Součástí spisového materiálu je však též „Doplnění zápisu ze členské schůze SVJ konané dne 9.5.2010“ ze dne 11. července 2013, ve kterém měli členové účastníka řízení zpětně potvrdit, že na schůzi společenství vlastníků jednotek konané dne 9. května 2010 byli seznámeni s instalací kamerového systému se záznamem. V příloženém seznamu přítomných na schůzi konané dne 9. května 2010 potvrdilo informaci o sdělení záměru instalace kamerového systému se záznamem 18 osob a 6 osob tuto informaci nepotvrdilo.

Dále ze spisového materiálu, zejména ze zápisu z členské schůze účastníka řízení ze dne 9. května 2010, vyplývá, že na konané schůzi byla členům účastníka řízení podána zpráva o novém rozvodu zvonků, výměně domovních telefonů a rozvodu bezplatného internetu. Uvedený zápis však neobsahuje jakoukoli informaci o kamerovém systému, resp. o záměru instalovat kamerový systém se záznamem.

Ze spisového materiálu, a to z podpisového archu ze dne 11. července 2013, kterým se vyjadřuje souhlas s provozem kamerového systému se záznamem v bytovém domě č.p. 325, vyplývá, že souhlas s provozem kamerového systému se záznamem neudělili manželé ..., paní ... a manželé ..., tj. 5 obyvatel 3 bytových jednotek z celkového počtu 21 bytových jednotek v domě.

Dále ze spisového materiálu, a to z podpisového archu ze dne 11. července 2013, kterým se vyjadřuje souhlas s provozem kamerového systému se záznamem v bytovém domě č.p. 326, vyplývá, že souhlas s provozem kamerového systému se záznamem neudělil pan ... a paní ..., tj. 2 obyvatelé 2 bytových jednotek z celkového počtu 21 bytových jednotek v domě.

Zákon č. 101/2000 Sb. provádí ústavně zakotvené základní právo každého na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným

zneužíváním údajů o jeho osobě (vyjádřené v čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod), které je neoddělitelnou součástí práva na ochranu soukromí, resp. soukromého a rodinného života. Uvedená základní lidská práva vyplývají i z mezinárodních úmluv, které je Česká republika povinna dodržovat a práva z nich vyplývající garantovat (např. Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod).

Podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. je správcem osobních údajů subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů a odpovídá za něj. Účastník řízení, jak vyplývá z výše uvedeného, jednoznačně určil účel a prostředky zpracování osobních údajů (ochrana majetku a ochrana před vandalismem prostřednictvím kamerového systému), prováděl zpracování a odpovídal za ně, byl tedy ve vztahu k osobním údajům shromážděným prostřednictvím tohoto systému jejich správcem ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., a odpovídal tedy i za dodržení veškerých povinností stanovených tímto zákonem.

K instalaci kamerových systémů správní orgán obecně uvádí, že je lze s ohledem na jejich zvláštní charakter a možnosti zneužití pořízených záznamů, což umožňuje hrubý zásah do soukromého a osobního života subjektu údajů, použít až teprve tehdy, pokud jsou méně invazivní prostředky nedostačující. Jinými slovy, je třeba v jednotlivých případech uplatňovat zásadu přiměřenosti s ohledem na sledované účely, která zahrnuje povinnost minimalizace získávaných údajů na straně správce údajů. Ze zásady přiměřenosti tak vyplývá, že kamerové systémy lze použít v případě, že se jiná opatření směřující k prevenci, ochraně nebo zabezpečení fyzické povahy, která nevyžadují pořizování obrazových záznamů, ukáží být nedostatečnými anebo nepoužitelnými s ohledem na správcem prezentované legitimní účely.

Jednou ze základních povinností správce osobních údajů je dle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. povinnost zpracovávat osobní údaje zásadně pouze se souhlasem subjektu údajů, který musí splňovat náležitosti stanovené v § 5 odst. 4 a § 4 písm. n) tohoto zákona. Bez tohoto souhlasu lze zpracovávat osobní údaje pouze za předpokladu, že je splněna některá z podmínek § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. V případě kamerového systému umístěného v bytovém domě by tedy přicházelo v úvahu nanejvýš užití výjimky dle § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., dle které lze osobní údaje zpracovávat bez souhlasu subjektů údajů, pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby, přičemž současně takové zpracování nesmí být v rozporu s právem subjektů údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života.

Účastník řízení současně nedoložil, že by disponoval souhlasem všech obyvatel domu se zpracováním jejich osobních údajů prostřednictvím kamerového systému, jelikož z bytového domu č.p. 325 nesouhlasilo s jeho provozem 5 obyvatel a z bytového domu č.p. 326 nesouhlasili s jeho provozem 2 obyvatelé.

Ochrana soukromí jednotlivce, jejímž základem je v českém právním řádu zejména čl. 7 odst. 1 a čl. 10 Listiny základních práv a svobod, vyžaduje, aby narušení právem chráněných zájmů opravňující správce k aplikaci výjimky stanovené v § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., bylo takové intenzity, aby dokázalo převýšit zájem na ochraně soukromí subjektu údajů. Prostředky a způsob zpracování

určené správcem osobních údajů, tedy účastníkem řízení, nelze považovat za přiměřené k rozsahu a způsobu ohrožení jeho práv. Při kolizi dvou zájmů je nutné zvážit, který zájem má z hlediska práva i společnosti vyšší hodnotu. Právo na soukromí tak může být omezeno výkonem práva jiného (ochrana majetku), v každé věci je však nutné hodnotit intenzitu obou zásahů z hlediska zvolených prostředků (k tomu viz též nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/94 a rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 863/2004). Ochrana majetku nemůže zdůvodnit natolik razantní omezení práva na soukromí, kdy společné prostory v domě, kterými musí každý z obyvatel projít při příchodu do svého obydlí, resp. při odchodu z něj, jsou bez souhlasu všech obyvatel bytů nepřetržitě monitorovány kamerovým systémem, záznamy z takového monitorování jsou ukládány a osoby na těchto záznamech jsou identifikovatelné.

Současně provozováním kamerového systému došlo též k porušení čl. 8 odst. 1 Úmluvy o lidských právech a základních svobodách, která je dle čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, součástí právního řádu a má přednost před zákony. Podle čl. 8 odst. 1 výše zmíněné úmluvy má každý právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence. Tomuto závěru svědčí i to, že prostory mimo obydlí, jako jsou prostory uvnitř budovy, se též považují za soukromé prostory, neboť Evropský soud pro lidská práva došel k závěru, že by bylo příliš restriktivní limitovat soukromí pouze na vnitřní okruh, v němž jednotlivec může žít svůj soukromý život podle svých představ (rozhodnutí Niemietz vs. Německo).

Správní orgán tedy považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutková zjištění za dostatečná a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.

Při stanovení výše sankce bylo jako k přitěžující okolnosti přihlédnuto zejména ke skutečnosti, že účastník řízení provozoval kamerový systém bez souhlasu všech obyvatel domů po dobu více než dvou let. Za polehčující okolnost považuje správní orgán skutečnost, že účastník řízení má ke dni vydání tohoto příkazu k provozování kamerového systému souhlas většiny vlastníků bytů. Po zhodnocení všech okolností rozhodl správní orgán o uložení sankce při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u odboru správních činností Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 14. října 2013

otisk
úředního
razítka

Mgr. Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností